

eller andet tidspunkt så bliver det for meget, og proppen ryger af flasken.

På samme måde som i skolerne mobbes der også i samfundet, og på et tidspunkt bliver det for meget, og der kommer en reaktion. De reaktioner er forskellige. Nogle kan komme igennem det uden problemer, andre går på druk, laver kriminalitet, og atter andre går til grunde. Det er ikke noget nyt billede, men sådan er det, og det er beklageligt. Men samfundsmobningen er ligesom i skoleklasserne det selv gode flertals spark nedad, og det har konsekvenser.

Efter Enhedslistens opfattelse er det sådan, at når nogle begår noget kriminelt, skal de straffes, selvfølgelig. Men flertallet her i salen mener, at når nogle bestemte laver noget kriminelt, så skal de ikke straffes én gang, så skal de straffes to gange for det samme. Det er efter vores opfattelse diskrimination.

Det, man har formået at lave her, er en lov, som er fuldstændig usammenhængende, som gør, at folk ikke længere kan få indfødsret ved erklæring, fordi de har begået småting. Småting, der er så små, at når de søger via Folketinget, tager man slet ikke hensyn til det. Derfor er man i sidste øjeblik fra ministerens side blevet nødt til at lave en ekstra ekspresprocedure for at tilgodese de folk, som man afviser ved erklæring, men som alligevel har lavet noget, som bedømmes som værende så lidt, at det ikke kan føre til en karenstid, hvis de søger via Folketinget.

Det er lovsjusk. Det er diskriminerende. Det er ikke noget, Enhedslisten kan støtte.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi har normalt en meget kollegial omgangsform her i Folketinget, sådan at ordførerne også tager visse hensyn, hvis der kommer nye medlemmer ind midt i en folketingsperiode. Men jeg må sige, at jeg synes, at ordførernes tålmodighed i denne sag er gået langt ud over, hvad der normalt er formen herinde, specielt når det drejer sig om SF's ordfører i denne sag.

Jeg sad lige så stille nede på min plads og længtes tilbage til dengang, hr. Steen Gade var SF's ordfører, når det drejer sig om indfødsret, ja, sågar også til den periode, hvor fru Pernille Frahm var SF's ordfører. Vi kunne være uenige, vi kunne have forskellige mål, men omgangsformen, måden at argumentere på, måden at tage debatten på, var præget af dyb seriøsitet og grundighed med hensyn til at sætte sig ind i

regelsættet. Jeg må sige, at det ikke er den form, der har præget SF's nuværende ordførers måde at håndtere sagen på i de seneste par uger.

Når hr. Knud Erik Hansen taler om udvisningsregler knyttet an til indfødsretsløvgivning, så ved hr. Knud Erik Hansen efterhånden godt, tror jeg, at reglerne om udvisning ikke findes i indfødsretsloven – de findes i udlændingeløvgivningen – og at det er henlagt til domstolene at vurdere, om det, som lovgivere, det som Folketinget har ønsket skulle være udvisningsgrundlag, er opfyldt i de konkrete sager. Og det er heller ikke sædvanen, at vi står og trækker konkrete domstolsafgørelser frem her i salen, specielt ikke hvis der er mulighed for, at de kan appelleres. Jeg synes, at hr. Knud Erik Hansen også i den henseende er gået langt ud over, hvad der er den normale måde at håndtere sager på her i Folketinget med respekt for domstolenes placering i vores demokrati. Men det er selvfølgelig hr. Knud Erik Hansens eget valg. Jeg håber, at SF's øvrige medlemmer registrerer den her tilstand, og at man træffer en afgørelse om, hvorvidt man vil vende tilbage til den periode, hvor fru Pernille Frahm og hr. Steen Gade håndterede de spørgsmål for SF.

Det lovforslag, vi nu skal stemme om om lidt, er et lovforslag, som betyder, at de 18-23-årige, som har begået kriminalitet under deres ophold her i landet, bliver behandlet nøjagtig på samme vis som efter de regler, som SF under fru Pernille Frahm og under hr. Steen Gade var med til at forhandle over en meget lang periode, og som et meget stort flertal her i Folketinget slutter op om. Det er båret af og hviler på nogle grundlæggende fornuftige principper om, at folk, der har boet her i landet i mange år og har en fast tilknytning her til landet og har varigt opholdsgrundlag, skal kunne få statsborgerskab.

Men så er det sådan, at vi har ønsket at markere, at det har konsekvenser i Danmark, hvis man begår kriminalitet. Når hr. Knud Erik Hansen er så optaget af, hvordan de unge af anden etnisk oprindelse, nydanskere, oplever det her lovforslag, så tror jeg ikke, at hr. Knud Erik Hansen har mødt de forældre, som står i en situation, hvor de ønsker og har et behov for – i de tilfælde hvor forældrene ikke har valgt at sikre dem med et dansk statsborgerskab, som de jo kunne have gjort; hvis de havde søgt dansk statsborgerskab, så ville deres børn have fået det pr. automatik – at de kan sige til deres børn og unge: Lad nu være med at gå ud og